

I ARA, UN PAS MÉS CAP A LA REGIÓ

GERMÀ BEL

(Publicat a *Punt Diari, Ebre*, pàg 8, 24.01.00)

A les darreres eleccions autonòmiques les Terres de l'Ebre van guanyar. Encara que a les Terres de l'Ebre guanyés la candidatura de Convergència i Unió. M'explicaré.

Els socialistes vam fer una aposta forta i clara: vam proposar reformar - o millor dit, posar en marxa d'una vegada- l'organització territorial de Catalunya en Regions. La regionalització de Catalunya significa un nou desenvolupament estatutari per donar protagonisme al territori. Per tan, el territori s'haurà d'estructurar en set regions: Barcelona, Girona, Catalunya Central, Tarragona, *Terres de l'Ebre*, Terres de Ponent i Alt Pirineu.

Quan vam començar a dir això, fins i tot a les nostres terres es van aixecar opinions escèptiques. És comprensible; han estat massa anys badant, i els ebrencs ja no es creuen (no ens creiem) la primera que ens diguin. I, a més, la candidatura de Convergència i Unió no va mostrar cap entusiasme amb la idea d'institucionalitzar de veritat la nostra realitat territorial.

Però, encara que a Catalunya governa Convergència i Unió, a les eleccions han passat algunes coses molt positives per les Terres de l'Ebre. La principal és que el fet que la candidatura de Pasqual Maragall hagi estat la més votada al conjunt de Catalunya ha fet possible que la proposta de regionalització tingui una força més gran que abans. Sabem que Esquerra Republicana i Iniciativa comparteixen l'estructura de regions. Per la dreta, Unió Democràtica també fa temps que ha apostat per les regions. I Convergència no tindrà més remei que pujar al tren; perquè aquest tren va fort.

Soc realista. Si ara no ens en sortim, pot ser ja no tindrem massa més oportunitats. També soc optimista. Crec que ara va de debò. Aquest tret personal tan singular d'en Pasqual Maragall, ser un *trencador d'inèrcies*, ho farà possible. Ben aviat, en Maragall i els altres 49 diputats i diputades del Grup Parlamentari PSC-Ciutadans pel Canvi es reuniran de forma oficial a Les Terres de l'Ebre, per fer visible que la nostra aposta continua vigent.

Molts ebrencs hem estat capaços de fer el necessari perquè les nostres ambicions i propostes siguin preses seriosament. Ens hem estalviat discussions estèrils sobre capitalitats, ens hem anat acostumant a treballar en conjunt, amb perspectiva regional, per damunt de visions estrictament comarcals. Els socialistes hem aportat molt, molt, a aquest esforç. Encara que també podria mencionar a molts altres, crec que és just singularitzar en Jaume Antich el treball incansable per tirar endavant aquestes idees de vertebració interna de l'Ebre. I llavors, des de la nostra realitat territorial i institucional, vertebrar-nos amb el conjunt de Catalunya.

Ara hem de preparar-nos per un altre pas endavant. Quan el Parlament de Catalunya aprovi la nova organització del territori, voldrem evitar duplicitats entre regions i províncies. Per això, haurem de proposar al Congrés dels Diputats i al Senat l'adaptació de l'estructura perifèrica de l'Estat a Catalunya al fet regional, una vegada regionalitzat el territori català pel Parlament de Catalunya. Per això les noves regions reemplaçaran i integraran les actuals diputacions, adquirint les seves competències i objectius. I noves les regions es correspondran amb la província a l'efecte de l'organització administrativa de l'Estat. D'aquesta manera, a Catalunya les províncies s'anomenaran regions.

Els socialistes de les Terres de l'Ebre podem reivindicar, amb motius, el liderat en la promoció d'aquesta proposta, a les nostres terres i a tot Catalunya. Ara, des del Congrés i des del Senat tornarem a impulsar un nou avenç per les Terres de l'Ebre.